

hvor de to, nu tre ansatte juridiske Embedsmænd, der ere bosatte i Thorshavn paa Den Strøm, saa ofte paa Grund af Naturforhold ere forhindrede fra personligt at udføre deres Forretninger paa de andre Der. Landfogden og Sorensskriveren maage ogsaa paa denne Grund lade en stor Deel af deres Forretninger udføre ved Hjælp af Sgheselmændene. Ved disses Instrux er det paalagt dem at foretage Registreringsforretninger for Sorensskriveren, at afholde Smaaauktioner for denne, at optage Politirapporter og naar det er nødvendigt, at optage Forhør, at anholde Folk, der skulle anholdes, at foretage Udpantningsforretninger for Landfogden og, naar det er nødvendigt, udføre Executionsforretninger, desuden at yde Landfogden Assistance med at indkræve de kongelige Afgifter og de Statskassen tilfaldende Tiender; endvidere ere de pligtige til aarligt at reise omkring i Sgheslerne og føre det Mandtal over Befolkningen, der er nødvendigt til at fordele dem til Grubefangsten; fremdeles skulle de i enhver Bøigd aarlig holde Grandestevne, en Forsamling af Bygdsmandene, hvor der mægles i Stridigheder, der ere opstaaede i Bøigden, aftale med Bøigden, hvad der kan gøres for den fælles Commune o. s. v. Desuden have de ifølge den senere Lovgivning en overordentlig vigtig Virksomhed med Hensyn til hele Udskiftningsvæsenet paa Færøerne, og ifølge Loven om Handelen paa Færøerne skulle de indkræve de Statskassen tilfaldende Skibsafgifter og have Tilsyn med, at Lovens Bestemmelser om ulovlig Handel blive overholdte, samt endelig indkræve Ankerpenge, der skulle erlægges af hvert Skib, der anløber nogen Havn paa Færøerne. De have altsaa meget betydelige Forretninger, ikke at tale om, at de desuden i Regelen ere de eneste juridiske dannede Mænd, om jeg saa maa sige, til hvem Befolkningen i det private Liv, naar man ikke vil foretage en Rejse til Thorshavn for at konsulere de derværende juridiske Embedsmænd, kan henvende sig, ligesom de, da der ingen Procuratorer findes paa Færøerne, maage udføre private Retsfager, der kunne opstaae mellem Befolkningen, og desuden fungere som Defensorer i Justitsfager. Deres Forretninger ere altsaa meget betydelige

og i det Hele taget meget vigtige. Naar man dernæst seer hen til det Bederlag, de faae derfor, saa vil det sees, at det er meget ubetydeligt. Oprindeligt have de slet ikke havt andet Bederlag, end at de have havt Tilladelse til at faae, hvad der paa Færøerne kaldes Kongens Smaatiende. Det er saadanne ubetydelige Dele af Tienden, som ikke uden Vanskelighed kunde realiseres og indflyde i Statskassen, nemlig Tienden af Korn og SmaaFisk, som ikke kunde gøres til Handelsvarer og lignende Smaating. Hverpaa deres Rettighed til at faae denne Deel af Tienden grunder sig, ved jeg ikke. Jeg har i en gammel Protokol fra 1709, der blev ført af de kongelige Commissarier, der bleve sendte derpaa i Anledning af den gabelste Handelsophævelse, seet, at denne Tiende fra gammel Tid har tilflydt Sgheselmændene. Dernæst have de for deres Forretninger ved Grubefangsten nogle visse Procenter af Udbyttet af Fangsten; men da Fangsten er meget usikker og ubestemt, kunne de ikke aarlig gjøre Regning paa denne Indtægt. Smaatienden var altsaa den eneste sikre Indtægt, som de havde. Da denne kun afgav et høist ubetydeligt Bederlag for deres Forretninger, have ogsaa samtlige Amtmænd paa Færøerne anseet det for Pligt at gjøre, hvad der stod i deres Magt for at staffe dem en Forbedring i deres Stilling. I 1829, om jeg mindes ret, blev der solgt en Gaard paa Færøerne, som tilhørte det nedlagte Lagmandsembede, og af Kjøbesummen skænkede Regjeringen 48,000 Rd., for at Renten deraf, 192 Rd., skulle anvendes til Forbedring af Sgheselmændenes Kaar. Fordeelte mellem 6 Sgheselmænd, blev det kun et ubetydeligt Beløb for hver. I 1844, hvis jeg ikke feiler, indgav den daværende Amtmand ogsaa et Forslag til Regjeringen om Forbedring af Sgheselmændenes Kaar, men uden at deraf fulgte noget Resultat. I 1850 indgav den nuværende Amtmand et lignende Lovforslag og var saa heldig ved at sætte det i Forbindelse med et andet Arrangement at kunne staffe Sgheselmændene et aarligt Tilskud af 200 Rd. til Fordeling imellem dem alle. Disse Indtægter, som jeg saaledes har tilladt mig at nævne, ere de eneste, der tilflyde Sgheselmændene. Jeg troer, at i et